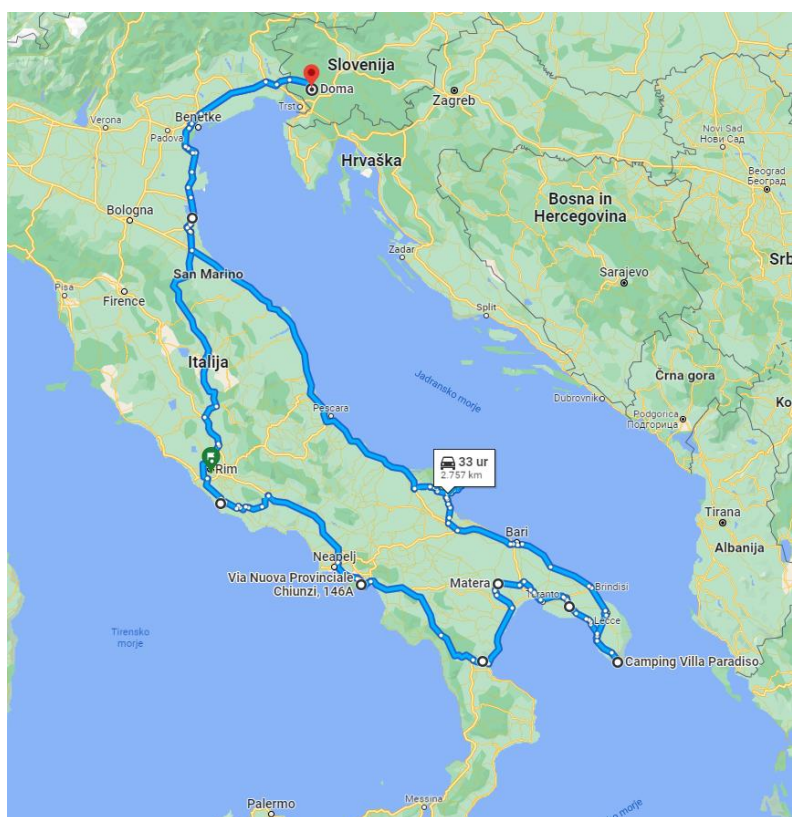

Južna Italija 2022 – Boža in Franko

Odkar sva z ženo avtodomarja (to je pa že več kot 14 let), vsak glavni dopust povzamem v potopisu. K temu me pogosto spodbujajo posamezniki, ki mi sporočajo, da jih berejo. Super. Kljub novodobnim aplikacijam ostajam na »klasični« izdelavi potopisa v Word dokumentu.

Opravičujem se za leti 2020 in 2021, ko potopisa nisem izdelal, ni se mi zdelo vredno. Zaradi korona virusa sva glavni dopust leta 2020 preživela v malem kampu pri Primoštenu, najina potovanja so bila omejena na domet skuterja, in bilo je lepo. Leta 2021 pa sva, zaradi omejitve prehoda čez mejo, lep dopust preživela po Sloveniji. Obiskala sva vzhodno in južno Slovenijo, spala izključno v PZA, ostajala običajno dva dni na enem mestu in prekolesarila ogromno, in videla veliko lepega v naši domovini.

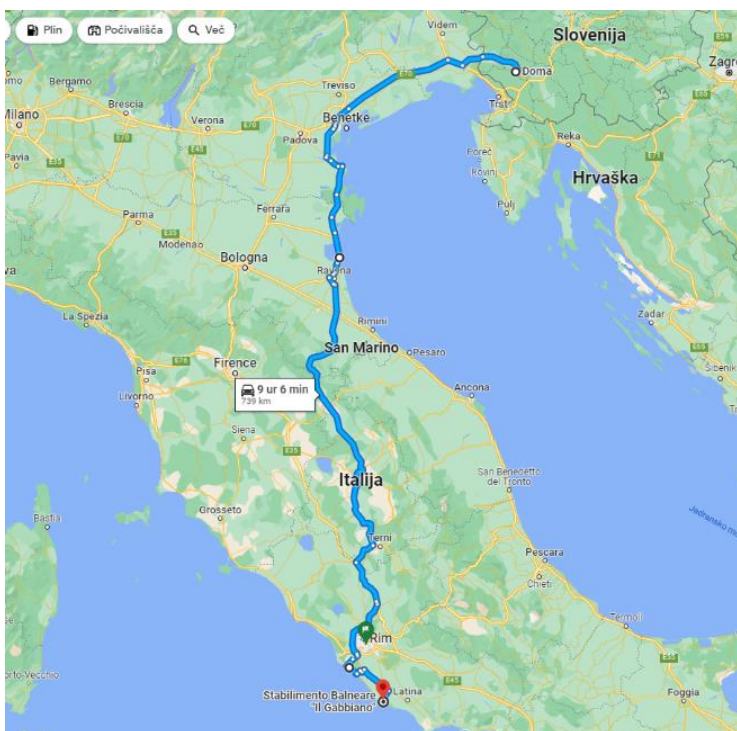

Ostala nama je nerealizirana turneja po južni Italiji, ki sva jo v letu 2022 izpeljala. Veliko vas je potovalo v tem delu, veliko je tudi napisanega, mogoče pa kdo najde kaj zase tudi v tem potopisu. Aja, to leto si bomo zapomnili po neskončni vročini in vedela sva, da bo naporno, termin dopusta pa se zaradi službe več kot toliko tudi ne da izbirati, startala sva 12. julija.

Tako je potekalo, približno, najino popotovanje kot kaže zemljevid.

Nisva načrtovala ogledov severno od Rima, ker je to domet tudi za kakšen krajši dopust. Na Siciliji sva enkrat že bila, takrat sva Italijo samo tranzitno prevozila.

1. Dan: Doma – Ostia – Nettuno, 740 km

Startala sva, ko sva se zbudila (kot za službo), po AC do Benetk, nato po hitri cesti do Ravene in dalje do Rima po hitri cesti (dovolj dobra in brezplačna). Pred Benetkami že prva navigacijska težava. Naš stari Garmin se je ugašal, pa tudi poti kar naenkrat ni znal izračunati. Pomagala sva si z Googlovo navigacijo, težava rešena.

Prvo noč sva načrtovala prespati na parkirišču, kjer bi bil še kakšen kamper pri Ostia, imel sem zalogo par njih iz Park4night. Parkirava na enem takem (41.701739, 12.345925) in se greva pofotkat v Sredozemsko morje, nisva bila odsotna več kot 15 minut. Ko se vrneva sva našla razmetan kamper in takoj nisva doumela, da sva imela

»Usodno« namakanje v Sredozemskem morju

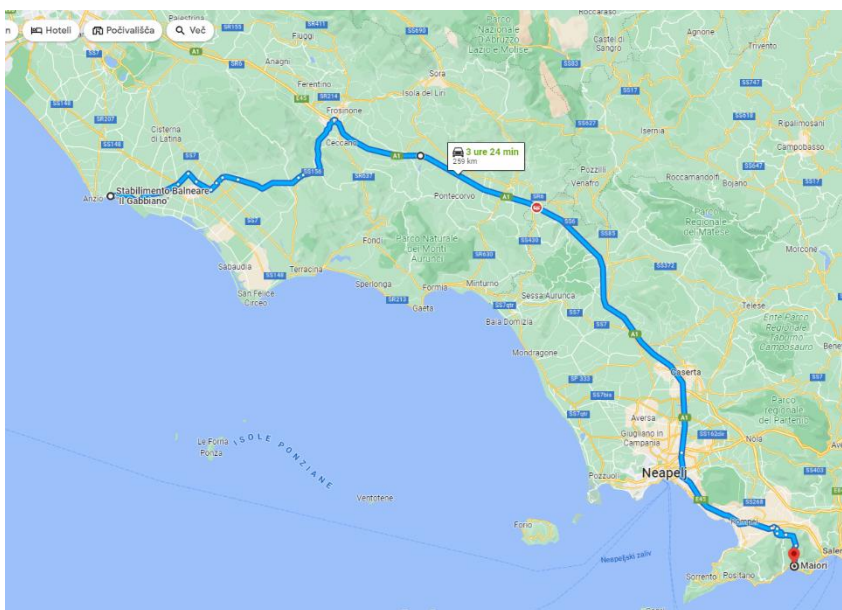

Spanje v Nettuno s pogledom na morje

nepovabljenе goste. K sreči sva gotovino in dokumente imela pri sebi, vseeno je zmanjkal prenosnik in nekaj drobiža. Malo naivno sva parkirala na tem območju, ki je poznano po krajah, še bolj naivno pa je bilo, da sva zaradi vročine pustila šipi spredaj rahlo odprti. Mogoče pa je bila to sreča v nesreči, saj nama niso nič poškodovali....

Nato sva hotela prespati na dveh PZA, oba zaprta, zapuščena. Ker je bila že noč, sva poiskala v mestu Nettuno eno parkirišče, ki je delovalo še kar varno (41.456638, 12.668832).

2. Dan: Nettuno - Maiori, 259 km

Nadaljujeva proti našemu prvemu resnemu cilju, Amalfijski obali. V kraju Maiori sem našel en privat parking (40.66212, 14.64387), ki omogoča tudi spanje brez oskrbe v zagrajenem parkirišču, lastnik pa izvaja tudi prevoze s kombijem do mesta, kar drago, brez vsake oskrbe 20€. Zadnji del poti (od izvoza Agri Sud) je bil rahlo adrenalinski, najprej strm vzpon po ozki gorski cesti in nato po enaki spust do parkirišča. Ne priporočam klasičnim

kamperjem. Seveda na taki cesti srečaš avtobuse, kamijone, avte, ki se čudežno uspejo toliko umakniti, da se lahko srečaš. Takoj, ko parkirava, zajahava skuter in greva do obale in se malo voziva po znameniti Amalfijski cesti. Pravo doživetje. Ne da se opisati kako se odvija promet, kako skuterji med avti prehitevajo in kako se vmes rinejo avtobusi in kako se strpno vse to rešuje. Hitro te povleče, da tudi sam tako voziš...dokler ni močnih udarcev v hrbet.

Popoldne se še enkrat zapeljeva in malo raziskujeva Amalfi, peš in s skuterjem. Tisti promet je treba res doživeti.

Pogled na neskončni Neapelj

Ozka cesta

Pogled na Amalfi in promet

Panorama ...

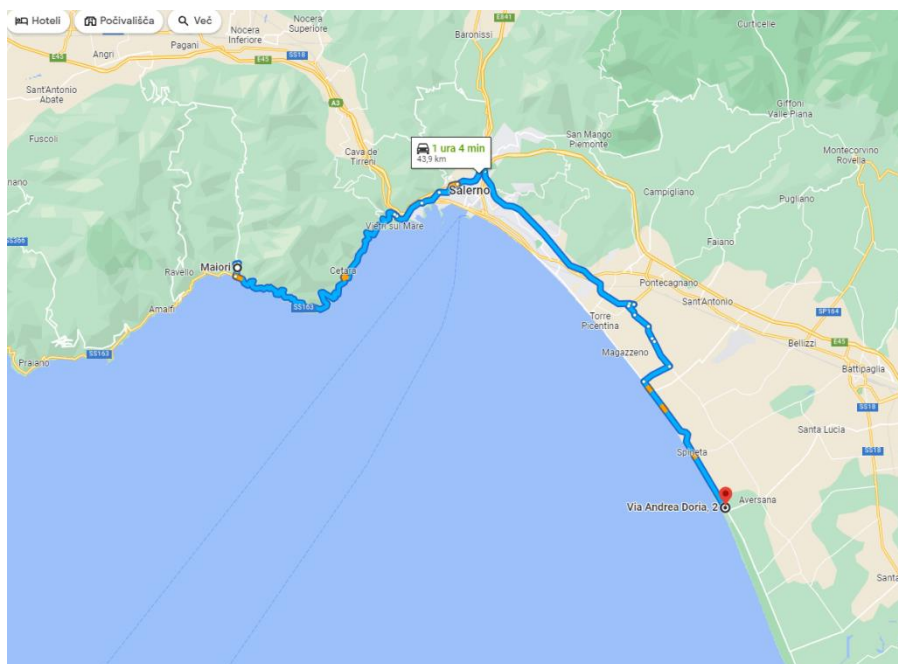

Cerkev sv. Andreja

Birra Moretti

3. Dan: Maiori – PZA J od Salerno, 44 km

Naslednji dan nadaljujemo s kamperjem po Amalfijski cesti do Salerna in naprej do PZA (40.553272, 14.90603 – dober, tuš, elektrika, malo moti promet.).

Nikjer ne piše, da je prepoved vožnje s kamperji po Amalfijski obali, le ta prometni znak stoji. Sem spraševal domačine, če je prepoved, pa niso nič vedeli.

Ta del obale je lažje prevozen, malo širša cesta. Obvozi Salerno in ob obali prispeva v PZA. Še vedno sva malo pod stresom od vdora v kamper, zato se odločiva za dvodnevni postanek, ker nama je PZA res všeč. Malo manj pa okolica. To sva videla, ko sva malo raziskovala. Opuščeni turistični objekti, ki jih naseljujejo brezdomci (praviloma črne polti), mogoče tudi sezonski delavci. Namreč ogromno je vrtnarij in zelenjadarstva, večina delavcev pa črnih. Nočem niti razmišljati v kakšnem »delovnem« razmerju so. Ob cesti pa sta se postavili tudi dve mični gospodični, vredni vsaj skrivnega pogleda.

Peš greva tudi do morja, mivka, jaz sem se kopal, potem pa vidiva, da visi rdeča zastava na plaži ...

4. Dan: PZA J od Salerno

PZA s cvetočim oleandrom

Danes ogled Salerna s skuterjem, potrebovala sva kakih 20 minut do centra. Mesto je ogromno, vendar je veliko industrije in stanovanjskih kompleksov, starega dela je malo manj, ob morju. S skuterjem z lahkoto parkirava. Glede na slabe izkušnje sem ga zaklenil z verigo, pa še z daljincem. To zadnje ni bilo najbolj modro, ker ko sva se hotela vrniti, daljinec ni hotel odkleniti motorja. Posledično ne vžge in alarm nesramno piska. Super. Mimo gresta dva policaja, peš, nimata

naju za mar, to pomeni, da če bi ga kradla bi bilo enako ...

Posumil sem na baterijo v daljincu in v bližnji trgovinici poskušam razložiti problem, hitro je tip razumel in naju usmeril v eno malo uličico, kjer je bila ena še bolj mala trgovinica, v bistvu kot ena mala trafika, v njej pa starejši trgovec. Seveda je imel baterijo, posodil izvijač, zamenjamo in deluje.

Nekih hudih znamenitosti nisva našla, sva pa obiskala eno lepo cerkev. To po navadi storiva vedno, saj so vedno vredne ogleda, tudi če nisi veren. No pa prijetno hladno je tudi ...

Že v Amalfiju sva kupila razglednica (najbrž sva staromodna, ampak še vedno rada pošljeva klasično razglednico otrokom in v službo), težava je najti znamke, kupiš jih lahko le na pošti. Ok, najdeva pošto, kjer še vedno upoštevajo

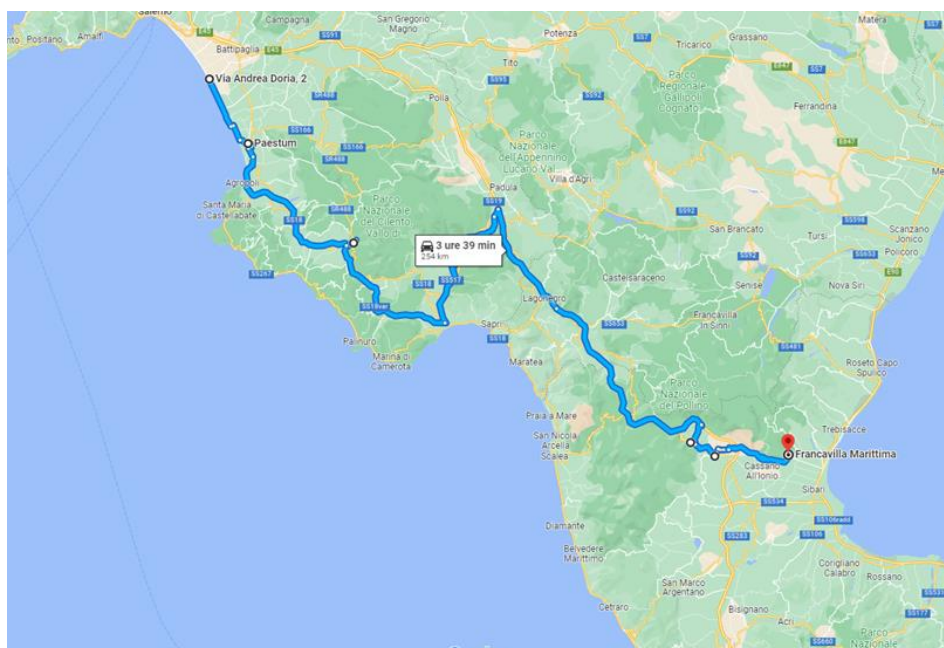
nekaj koronskih ukrepov, postaviva se v eno vrsto in ko gospe naročiva znamke izgine za 10 minut. Končno se le vrne z znamkami (najbrž jih je delala na roke ...).

Popoldne se vrneva v PZA in razmišljava, da se s kuterjem odpeljeva do bližnjega Paestuma, 18 km, starega grškega naselja, vendar sva šla raje na pico v lokal, ki ga je lastnik priporočal.

Iz PZA je dosegljiv tudi Amalfi, dobrih 40 km, nočitev 25€ z vso oskrbo.

5. Dan: PZA J od Salerno – Paestum – Morano Calabro – Castrovillari – PZA

Francavilla Marittima
(39.820598, 16.388247), 254 km

Zjutraj nadaljujeva, najprej do Paestum, ki predstavlja velik zgodovinski kompleks, staro grško mesto. Možnost bi bilo tudi spanja na parkirišču. Tukaj lahko porabiš cel dan za glede, je res veliko za videt.

Midva sva si kompleks ogledala le s ceste.

Nadaljujeva po brezplačni avtocesti in tankava pregrešno drago nafto, 2€.

Detalj Paestuma

Na zemljevidu se nama ponuja Morano Calabro kot zanimivo staro mesto. Njegova lega je tipična na hribu, urejeno, možnost parkiranja na

Pogled na Morano Calabro

Procesija pred vhodom v cerkev

39.840954,
16.137339 in tudi
spanja,
parkirišče

posebej za
avtodome, brez
oskrbe, le voda.
Ko sva bila tam,
je bila ravno
procesija neke

svetnice (najbrž Karmeline), procesijo so spremljali glasni
poki iz možnarja in pihalna godba. Vredno ogleda.
Sprehodiva se po mestu.

Kljub vročini sva si ogledala še bližnje mestece
Castrovillari, ki pa ni nič posebnega.

PZA v Francavilla Marittima, mala simpatična vasica, je
simpatičen, na lepi naravni terasi, ima vse, tuš,
elektrika... Tudi tukaj so imeli procesijo v čast Karmeline
in pokali z možnarji tik

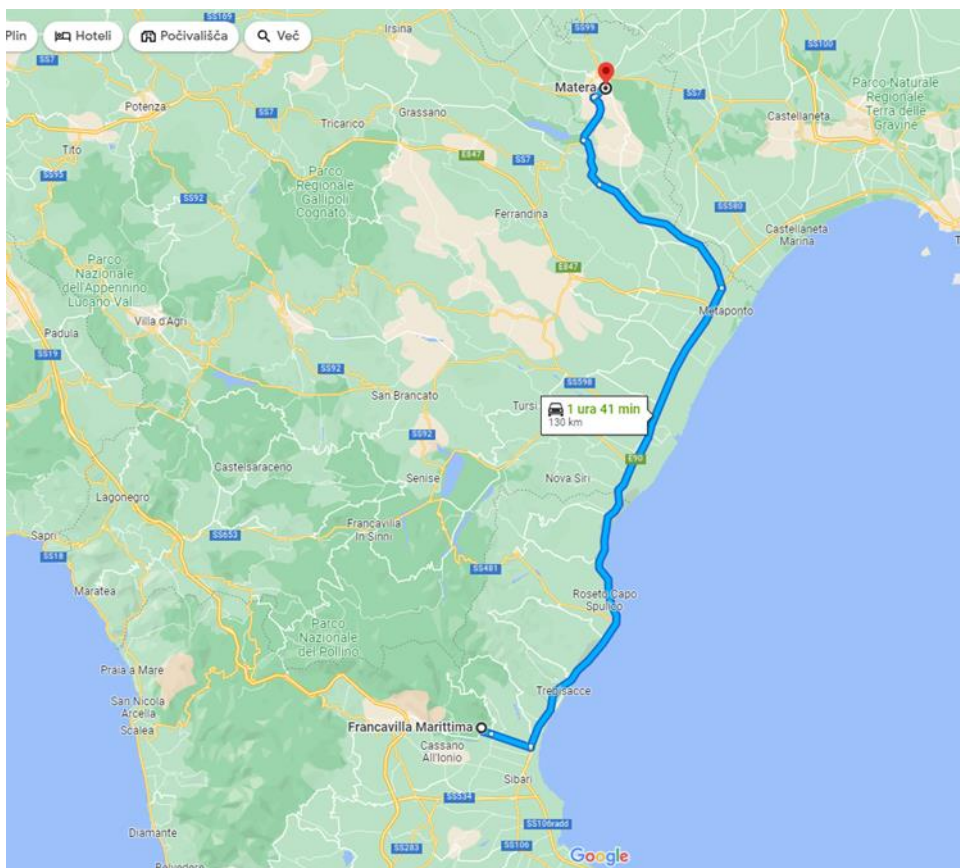
poleg PZA, zvečer pa še zastoj ognjemet in zabava z živo
glasbo. Tisti ognjemet na presušeni zemlji mi ni deloval ravno
varno, sem samo gledal kdaj bo kaj zagorelo.

Za vstop v PZA moraš poklicat eno številko, ki je napisana na
eni tabli. Gospa malo razume angleško in pride dokaj hitro,
nočitev 10€, elektrika na kovance.

Okrašena vasica Francavilla Marittima
zvečer

6. Dan: PZA Francavilla Marittima – PZA Matera, 130 km

Nadaljujeva do zelo poznane Matera (znamenita bivališča izklesana v kamen). Pot naju vodi ob morju in nato rahlo v notranjost. Ker je bila sobota zjutraj, so očitno vsi želeli na morje. Proti nama se je vila neprekinjena kolona vozil.

Mislim, da so v bližini Matera štirje PZA, midva izbereva najbližje ga na 40.652660, 16.607247 (kmečki turizem, zelo urejeno in lepo, tlakovano dvorišče, voda in elektrika na

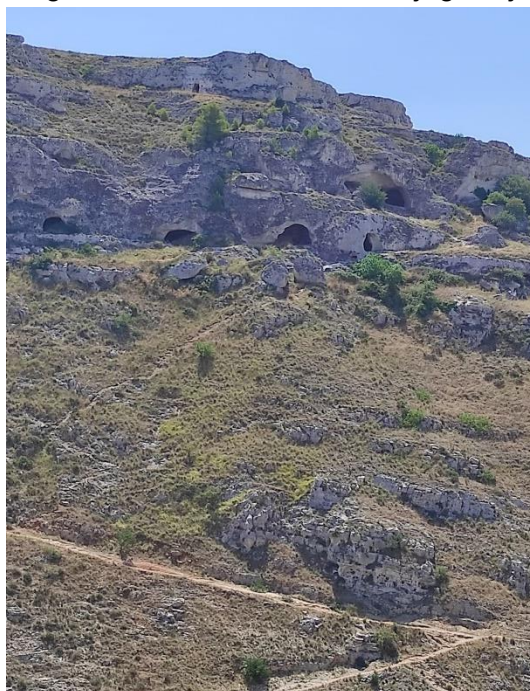

Pogled na Matero...

znamenitost, v bistvu stari del. Tako sva zahvaljujoč še enim zaporam na cesti, prečesala celo mesto in se vozila tudi po tlakovani cesti, kjer se je boril James Bond in iskal kriminalce inšpektor Montalbano.

stebričku, popoldne senca, tuši in stranišča na volja. Imajo tudi restavracijo (za vso oskrbo 22€).

V 10 minut oddaljeno mesto greva s skuterjem in iščeva vstop v zgodovinski del mesta. V moji glavi je bila ideja, da obstaja en vstop, kjer se plača vstopnina in greš. Pa ni tako, v bistvu je celo mesto

...in nasprotni breg

Ko sva ugotovila sistem, sva skuter parkirala in si ogledala stari del mesta. Sistem deluje tako, da se tržijo/razkazujejo posamezne hiše, verjetno to počnejo lastniki.

Zgodba je namreč ta, da je do konca druge svetovne vojne veliko prebivalcev Matera živela v domovanjih, ki so bila izklesana v peščenjak, na obeh bregovih kanjona reke. Ta domovanja so si nekako delili še z živino. Seveda so bile katastrofalne higienske razmere. Mussolini je sem med vojno pregnal političnega nasprotnika, ki je med bivanjem tukaj pisal knjigo v kateri je podrobno opisal bivalne pogoje. Po vojni je knjigo objavil in ker je bilo Italijansko oblast sram, da ljudje bivajo v takih pogojih, so jih preselili v na novo zgrajena bivališča, stara Matera pa se je zaraščala. Kasneje so si posamezni turisti/raziskovalci želeli ogledat te votline in počasi so jih lastniki očistili in začeli tržiti. Podobna zgodba je v Alberobello.

Cerkvica izklesana v skalo, na spodnjem delu zidu se lepo vidijo plasti, ko so poglobili cerkev

Midva sva obiskala dva taka objekta, seveda oba z vstopnino. Votline so tudi na drugem bregu kanjona reke, tako da imate tukaj za si ogledat res veliko. Oglede sva prilagodila visokim temperaturam, vmes poiskala hladno piva, in se vrnila v PZA, kjer je že nastala prijetna senca.

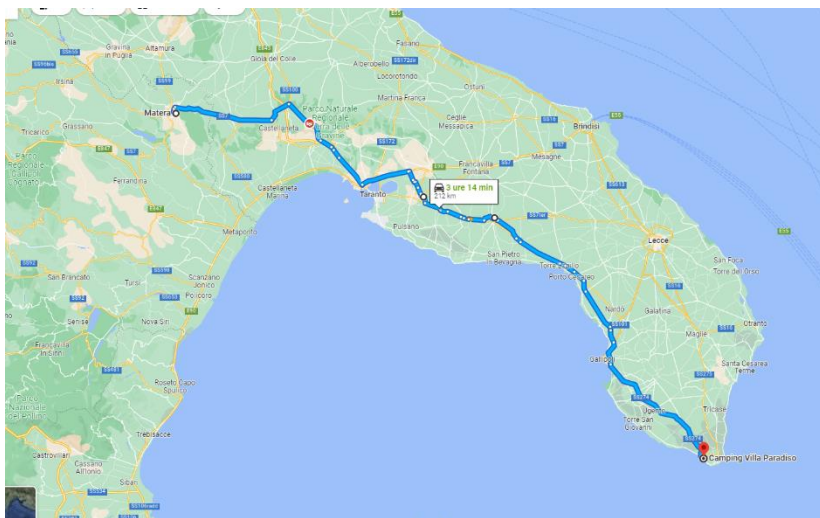

Urejen PZA

Detajl z našim zvestim sponzorjem na mizi

7. Dan: PZA Matera – San Giorgio (kamp Paradiso), 212 km

Danes greva do skrajnega juga. Cilj nama je kamp, ki je bil zelo opevan na FB, vendar malo precenjen. Res ima lepo borovo senco in

Kalamari, hitri prigrizek

plažo blizu, vendar pa sanitarije obup. Vseeno sva ostala dva dni.

Ogledala sva si Leuco in okolico. Turistične ladjice vozijo do jam, ki jih je izklesalo morje. Simpatično mesto.

S skuterjem sva prekrizarila po dolgem in počez, ob obali, notranjost, pokrajina je zelo kamnita, kraška, kmetijstva je tukaj bolj malo.

8. Dan: kamp Paradiso – Leuca

Čeprav sva bila že včeraj, greva danes ponovno na skrajno južno točko, na Punto Meliso, tukaj je v bistvu stična točka Jonskega in Jadranskega morja. Tukaj je svetilnik, manjša vojašnica in cerkev. Nižje proti morju pa je spominski park s spomenikom, z nizom stopnic do vrha, v sredini pa je speljana voda, ki teče ob večjem deževju. Obležje je še iz Musolinijevega časa, postavljeno leta 1939, ko so dokončali velik projekt oskrbe z vodo tega območja.

Pogled proti svetilniku

»Musolinijevo« obeležje

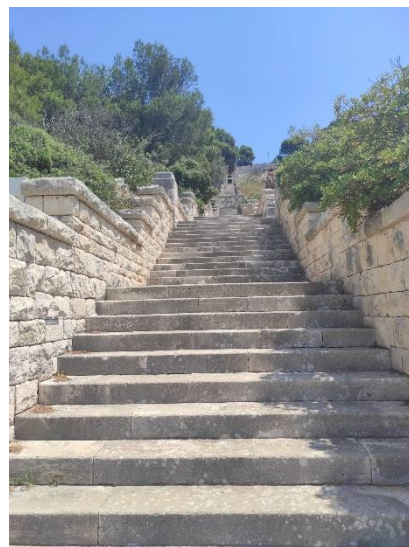
Panorama

Značilno zidano zavetišče v oljčniku

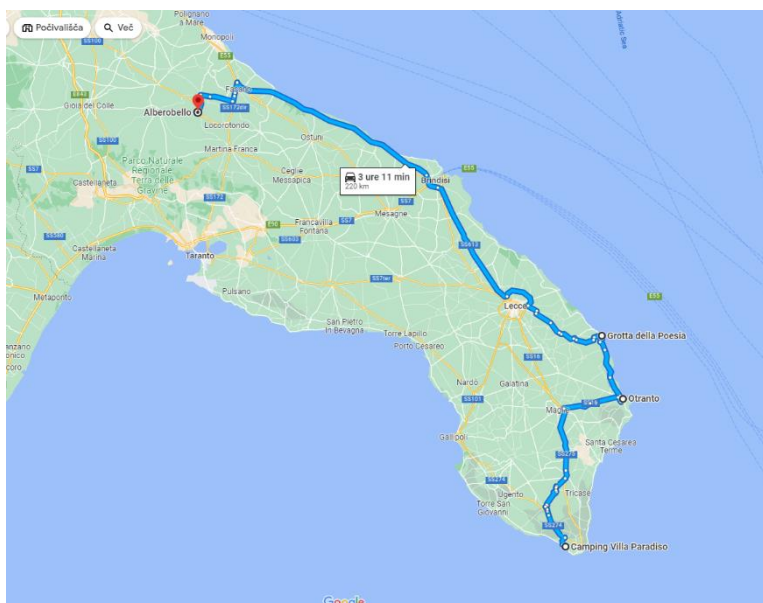

Urejen kamp, pot proti plaži

"Mussolinijevo" stopnišče

9. Dan: kamp Paradiso – Otranto – Grotta della Poesia – Ostuni – Arbelabela – Kamp, 220 km

Ob prihodu v kamp nam je prijazna receptorka podrobno razložila vse o kampu in tudi, da recepcija deluje 24 ur na dan. Super, in na to sem se zanašal, ko sem se zjutraj ob sedmih šel odjaviti. Na recepciji je sedel ostareli možakar, verjetno lastnik, angleško ni znal nič, z mojimi petimi besedami italijanščine pa tudi nisva daleč prišla. No, na koncu je skapiral, da bi se verjetno rad odjavilin je uspelo, 36€ na dan.

Predvsem zaradi vročine je bilo še kako pomembno, da čim prej startava, ker sva imela kar ambiciozen program. Ker vedno rada zgodaj startava, če je le možno, se odjaviva dan prej.

Trdnjava v Otranto

Znamenje, zaščitnik mesta

Mestna plaža z lepim morjem

Najprej se zapeljeva do Otranto, lepo malo mestece z mogočno trdnjavo. Parkirava na plačljivem parkingu ob cesti na 40.145220, 18.495454 in se sprehodiva skozi stari del mesta, simpatično. Ob cesti proti mestu so z obeh strani ogromni nasadi oljk, ki pa so zaradi napada škodljivca v veliki meri posušeni. Nekaj jih pomlajujejo, veliko pa se jih zarašča.

(40.28588, 18.429467), zanimivo kako je morje izklesalo obalo in ustvarilo jame. V bistvu gre za naravni park,

Ob obali nadaljujemo do Grotta della Poesia

ograjen in plačljiv, vendar vreden ogleda.

Pogled od daleč, v ozadju arheološko najdišče

Naravni tolmun, nekateri se kopajo

Parkirala sva na urejenem parkirišču za avte (prepoved za kamperje) na 40.287376, 18.4248720. Kasneje sva

gledala, kje bi pa lahko s kamperjem legalno parkiral, pa nisva nič našla, razen PZA kak kilometer stran.

Nadaljujeva do belega mesta na hribu, Ostuni, ki je tudi eden od must see v tem delu. Mesto je lepo urejeno in ga lepo tudi tržijo. Tik pod mestom je lepo urejeno veliko plačljivo parkirišče. Ko sva se vzpenjala proti mestu, sva videla kako dejansko nastane ta belina mesta. Preprosto zato, ker ga barvajo verjetno z apnom, vzrok bi lahko bil v manjšem sprejemanju toplote bele barve. To počnejo tako, da na dolgo palico ovijejo krpo, s katero namočeno v apno, barvajo zid. Danes si pomagajo tudi z dvigali. Tudi notranjost mesta je urejena, veliko je turistične ponudbe, tudi prevozi s posebnimi motornimi ali električnimi trikulami.

Pogled s ceste ob prihodu

Tipična uličica ...

Pogled z mesta proti morju, drevesa so stare olive

... in še ena

Tipična ulica s ponudbo na ulici

Nadaljujeva v Alberobello v kamp malo iz mesta (Camping Bosco Selva, 40.771694, 17.236108, 28€, zelo mirno).

Pozno popoldne greva s skuterjem do mesta. Lepo urejeno, zanimivo, turistično. Tu je podobna zgodba kot v Materi. Kamnita bivališča so zaradi nepraktičnosti opustili in se preselili v novejšo zgradbo. Nato so spoznali, da pa prav v Materi s taki starimi bivališču služijo, so jih uredili in sedaj lepo tržijo.

Staro naselje je urejeno v celoti in tudi vsaka posamezna hiška, ki vsaka nekaj ponuja.

Pogled od daleč

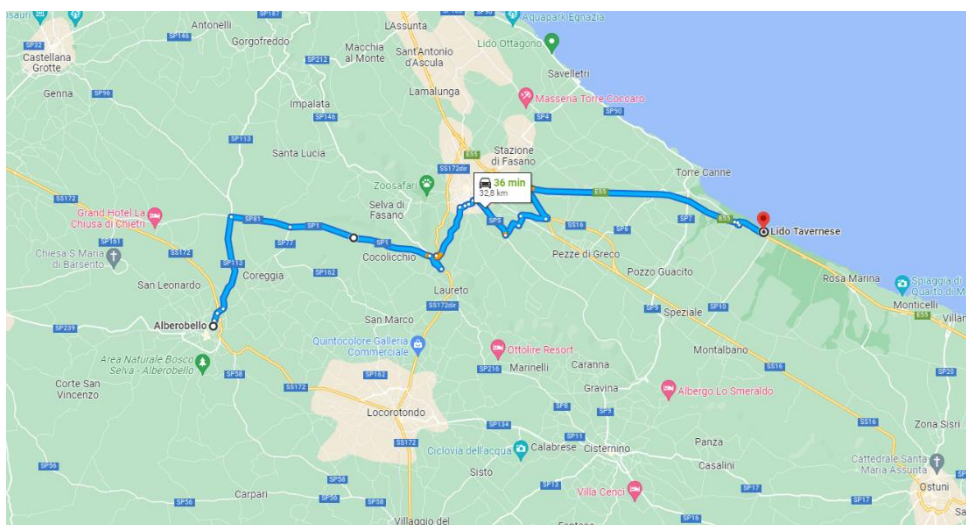
Še ena tipična ulica

Tik pred mestom je več urejenih parkirišč, tudi za avtodome z možnostjo spanja brez oskrbe na 40.781706, 17.23989.

Lepo urejena hiša

10. Dan: kamp Arbelabela – PZA Torre Canne, 32 km

Prejšnji dan sva ob prihodu videla zanimiv PZA ob morju (40.819296, 17.497535) z vsoto infrastrukture in sva se odločila, da ostaneva dva dni. S skuterjem sva raziskovala okolico. Večkrat

sva obiskala bližnje mestice Torre Canne, predvsem zaradi oskrbe, zvečer postavijo živahne stojnice.

11. Dan: PZA Torre Canne, / km

Kopanje, skuter

Ogromni nasadi oljk, ki so v zaledju so občudovanja vredni, imajo tudi nasade fig.

PZA deluje kot kamp, manjša drevesa omogočajo že nekaj sence. Imajo pa tudi dnevne kopalce. PZA za 20€ nudi praktično vse, vključno z elektriko. Tudi zunanje tuširanje, vendar je voda v zunanjih tuših verjetno iz vrtine, saj je rahlo slana. Zato pa se za pol evra lahko tuširaš s toplo vodo.

Vsepovsod so ogromni oleandri, PZA

Svetilnik v Torre Canne

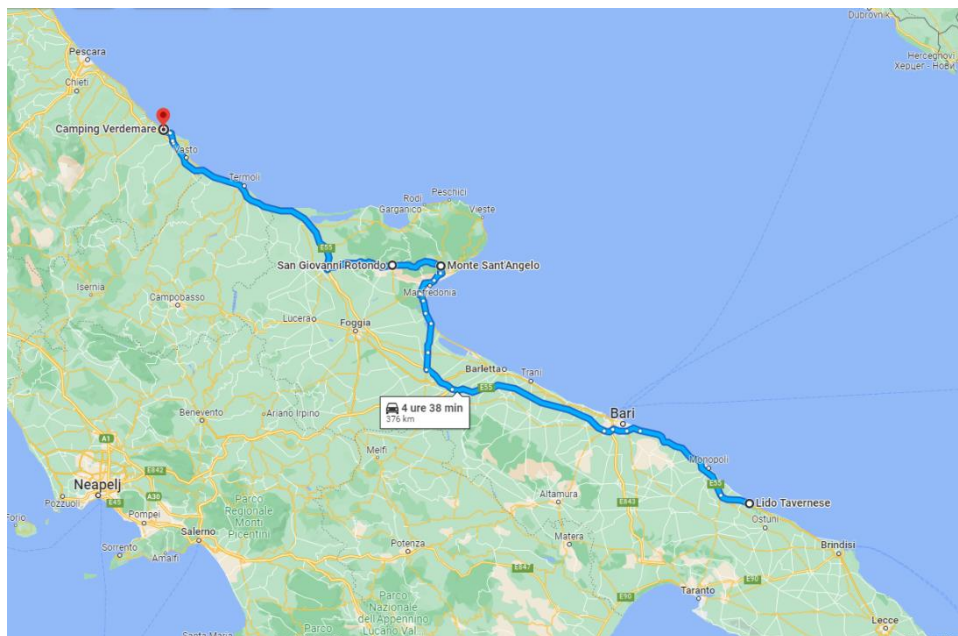
Pogled na mivkasto plažo

Naša pozicija v PZA

Morje je čisto in se počasi poglobi, zato je primerno tudi za manjše otroke.

12. Dan: PZA Torre Canne – Monte Sant Angelo - San Giovanni Rotondo - Camping Verdemare, 376 km

Ker je bilo prevroče za si ogledovat karkoli, sva počasi krenila proti severu, vozila sva ob morju, po hitri cesti, ki je ob prehodih skozi naselja postala malo manj hitra.

Obiskala sva Monte Sant Angelo, lepo in zanimivo staro mesto s trdnjavo in svetiščem, do katerega se kar

nekaj časa vzpenjaš po serpentinah. Parkirišča na Park4night so malo zavajajoča, veliko in urejeno parkirišče je na 41.707017, 15.951141. Cerkev je v globoki luknji (rovu). Vredno ogleda. Ko sva bila midva tam je bila ravno poroka, zato sva manj videla. Tu je veliko časa deloval en pater, ki je v San Giovanni Rotondo kasneje ustanovil neko šolo, mislim, da je tu tudi komuna za odvisnike.

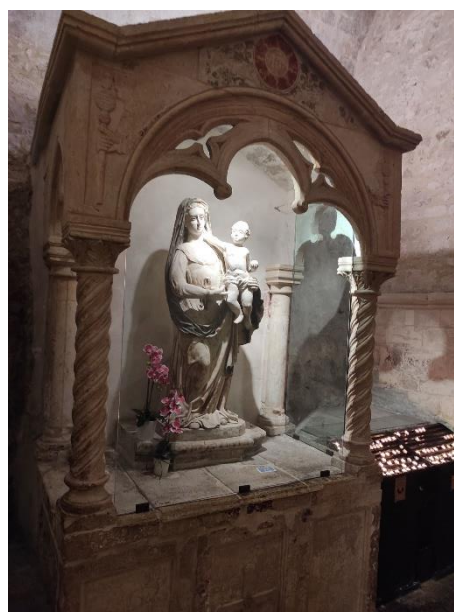
Vhod v trdnjavo na vrhu

Trdnjava

Stopnice vklesane v skalo, ki vodijo do cerkve

Kapelica na stopnicah

Po ogledu mesta sva bila že pošteno lačna, zato sva si privoščila nekaj tipično njihovega na eni prijetni terasi.

Ulica

"Klasična" poroka

Tipična jed z juga

Ta postopek hlajenja je vedno deloval

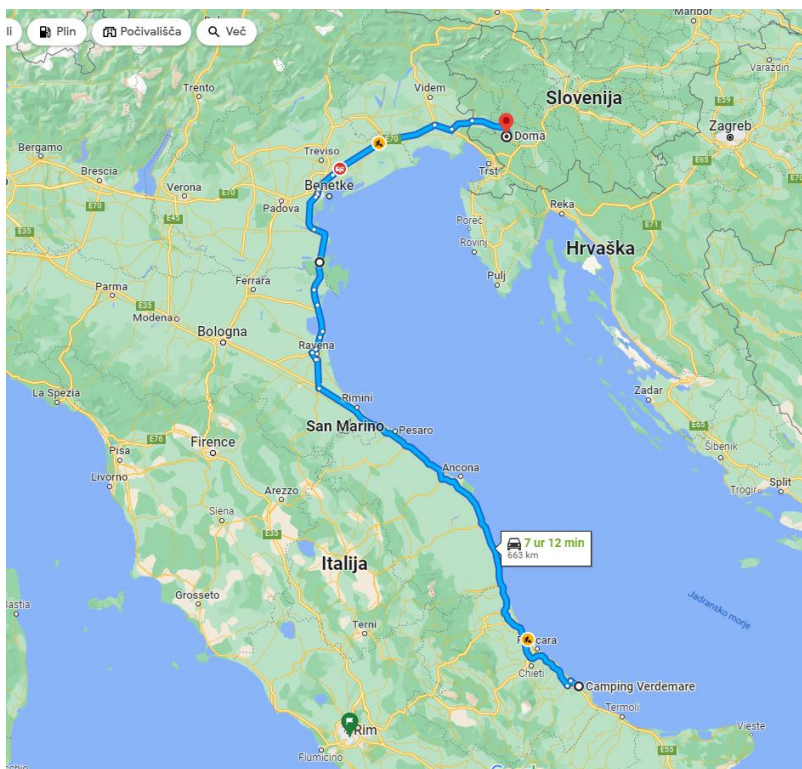
Običajno bi od tu pot nadaljevala ob morju in zaobjela cel polotok, ki vem, da ima čudovite plaže in naselja, vendar sva imela vročine dejansko dovolj. Zato sva nadaljevala po notranjosti. Cesta od Monte Sant Angela do Rotonda je speljana po podeželju, ki je bolj ali manj kraško in pusto. Tu nam je pokazalo prijetnih 41 stopinj Celzija v avtu med vožnjo.

Od tu naju je pot vodila proti domu.

Hotela sva parkirat v en PZA ob morju, pa je bil poln. Sva pa našla simpatičen kamp Verdemare (ni čisto ob morju, zato pa v prijetni senci). Za eno noč sva plačala 20€ (42.20799, 14.5937).

Zvečer sva se sprehodila do morja, kjer so neskončne urejene mivkaste plaže.

13. Dan: Camping Verdemare - doma, 663 km

Od tu sva šla na avtocesto do Ravene, nato do Benetk ob morju in po AC do doma.

Prevozila sva 3004 km, z AD in dva rezervoarja goriva s skuterjem.

Verjetno ste vsi popotniki to poletje doživljali podobno, v vročini katero je zajela cela Evropa. Nikjer ni bilo bistveno manj vroče, razen mogoče na skrajnem severu.

Zavedava se, da sva veliko zanimivosti spustila ali si površno ogledala.

Kljub temu sva se imela lepo in sigurno bova te kraje še obiskala.

Do takrat pa bova imela v spominu tale lep sončni zahod:

Zapisal: Franko

Foto: Boža in Franko